

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat hónapra . . . 5 kor. — fill.
Három hónapra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postautalványokat küldhetnek.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
két-szeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásról 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szóig 2 kor. 60 fill., azontúl minden szó 2
fillérével számítottak.
A nyilvántartás:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk összekötöttesben levő hirdető-irodák, elő-
fizetőink, vagy a gyakorlati hirdetőik tevékeny díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

3221/901 szám. Barsvármegye alispánjától.

Pályázati hirdetmény.

A Léva rend. tan. városnál üresedésben levő I-ső tanácsnoki, — a most érvényben levő szerv. szabályrendelet szerint 2000 korona évi fizetéssel javadalmazott (de a képviselőtestület legutóbb hozott, de még nem jogerős határozatával az I. tanácsnok fizetése 2200 koronában, lakpénze pedig 400 koronában lett megállapítva), s a városi képviselőtestület által választás utján a még hátralévő 4 évi időtartamra betöltendő, — állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Az I. tanácsnok egyszersmind a polgármester helyettese, községi bíró és árvászéki előadó. ezen kívül köteles a szervezeti szabályzat a tanács és polgármester által hozzá utalandó egyéb ügyeket is ellátni.

A pályázni kívánókat felhívom, hogy életkorukat, erkölcsi magaviseletüket az 1883. évi I. t.-cz. 3. §-ában megszabott minősítési követelményekkel felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám 1901. évi április hó 6-ig mint záros határidőig nyújtsák be.

Aranyos-Maróth, 1901. márczius hó 3 n.

Simonfi Béla,
alispán.

II.

1523/1901.

Hirdetmény.

Az 1902 évre érvényes országgyűlési képviselő választók névjegyzékének összeállításával a lévai választó kerületben megbízott I. öszi küldöttség öszi munkáját Léva város területére vonatkozólag f. hó 30-án és április hó 1-én esetleg a közvetlen utána következő napokon mindenkor reggeli 8 órától kezdődőleg fogja teljesíteni a városi mértékbielisítő hivatal helyiségében.

Miről az érdekelt választásra jogosultakat a törvényes jogaiknak érvényesíthetőségére való figyelemmel ezen hirdetmény utján értesíteni.

Léván, 1901. márczius hó 21.

Bódogh Lajos,
polgármester.

III.

578/1901 szám.

Hirdetmény.

Az 1901 évre szerkesztett I és II adó kivetési lajstrom felülvizsgálás és érvénye-

sítési záradékkal történt ellátás után a lévai m. kir. pénzügyigazgatóság által leadatott.

Ezen adó kivetési lajstrom az 1883. évi XLIV. t. cz. 16 §-a értelmében folyó évi márczius hó 23 napjától kezdve, folyó évi márczius hó 31 napjáig bezárólag Léva város adó hivatalának hivatalos helyiségében 8 napon át közszemlére lesz kitéve, ahol az érdekeltek által hivatalos órákban megtekinthető.

Együttal figyelemztetik az adót fizető közönséget, hogy ezen adó kivetés ellen:

a) azon adózók, kik a kivetési lajstromban tárgyalt adónemmel már a múlt évben megróva voltak, a lajstrom közzétételét követő 15 nap alatt,

b) azon adózók pedig, kik a kivetési lajstromban megállapított adóval ez évben első ízben rovatk meg, adó tartozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatósági bizottsághoz intézett felszólalásaikat a községi előljáró-ágnál előterjeszthetik.

Kelt Léván, 1901 évi m. h. 20-n.

Szilassy Sándor
főjegyző, adóhiv. főnöke.

Szinpártolóegyesület.

A múlt hó végén és e hónap első napjaiban Léván egy szintársulat próbálkozott Léva város közönségének kipróbált közönyt megtörni. Tudjuk mindannyian, hogy nem sikerült. A társulat nap nap után üres ház előtt játszott; végre is tekintélyes dificcit volt kénytelen városunkból távozni. Azt mondjuk, hogy kulturmissziót teljesítünk itt a magyarországi határán, a tót kapunál: kérdjük, melyik az a kulturmisszió, ha egy pár napon át tisztességes megélhetést sem tudunk biztosítani egy magyar szintársulatnak? Hol van az az intelligencia, a melylyel mindenütt találkozunk, csak ott nem, hol a szót tettel kell bizonyítani?

Hallottuk odavetni, hogy rossz időt választott a társulat. De egy pár év óta volt nálunk már szintársulat télen, ősszel, tavaszkor, nyáron, farsangban, és magunkban keressük a hibát. Beszélhetnénk e részben a társadalmat széthúzó osztályharczról, azonban nem térünk erre az utra.

Olvassuk a lapokban, hogy ma ez a város, tegnap az a város állított állandó színházat. Mi nem akarunk annyit, mert hiszen csak tisztességes városházat birjunk építeni. Azonban annyival tartozunk a magyar színésznek, hogy annak ápolásából kivegyük részünket. Nem hiszszük, hogy ma mar akadna művelt ember, ki a magyar színészet hivatását el nem ismerné. A színész elviszi a magyar művészetet, a magyar nyelv kincseit széles e hazában s tele marokkal szórja szét minden felé, hogy büszke legyen arra, a ki magyar, s iparkodjék azzá lenni a ki nem az.

Nem volt az előtt Léva városában üres színház, pedig nem is voltunk annyian, mint most. Ott volt a város minden osztályának színe-java. Ma azonban az általános, decadentia idején is feltűnő az a közöny, amelyet észlelnünk kellett. Voltak egész hivatalnoki testületek, körök, melyeknek tagjai közül nem láttunk az egész idény alatt egyet is a színházban. Nem lehet az, hogy a háztartás egyensúlyának megbillenése nélkül nem lehet színházba járni. Más ok az, a mi itt közre játszik.

Nem állhat meg az a kifogás sem, hogy egyszer-másszor olyan társulat jön, a melyet igazán nem lehet pártolni, mert tagjai sem tehetséggel, sem hivatással nem szolgálnak a magyar Tháliát. Nem állhat meg pedig ez a kifogás azért sem, mert mi magunk vagyunk okai annak, ha minden kritikan aluli társaságot kapunk.

Alakítsunk más városok mintájára szinpártoló egyesületet s akkor módunkban leend színházba járni s e mellett előkelő társulat művészi színvonalon álló előadásait élvezni. Ugyanis azon esetben, ha ilyen egyesület városunkban létre jönne, ennek véleménye döntene mindenestre a hatóság előtt a koncesszió megadásánál. Már pedig az egyesület olyan szintársulatot, melynek előadásait kiküldöttei által meg nem bírálta, bizonyára ajánlani nem fog.

A másik ok, mely ilyen egyesület felállítását indokolja, az, hogy annak tagjai, sokkal olcsóbban jutnak színházi jegyekhez s hogy alig észrevehető kiadás ellenében színházi szezon idején biztosítva leend számukra állandó hely. Az egyesületi tagság maga csekély havi, alig pár fillérből álló díjjal jár, ennek ellenében a tag színházi szezon idején egész ingyen, vagy csak igen csekély ráfizetéssel kapja maga és családja számára jegyet, befolyással birna arra nézve, hogy melyik s minő társulat jöjjön a városba. A szintársulatnak pedig ez által lehetővé tennék, hogy magát az idény alatt tisztességesen fenntartsa s az egyesület pedig az általa adott subvenció fejében kiköthetné magának azt hogy a műsor csak az egyesület választmányával közösen állapítható meg.

Igy elérnök azt, hogy városunk részére mindenkor előkelő társulatot tudnánk megnyerni, közönségünk részére pedig könnyebben hozzá férhetővé tennők az előadások látogatását; a társulat pedig sohasem távozna tőlünk deficittel.

És ez nem is olyan nagy áldozat tőlünk, hogy azt a magyar színészet felvirágoztatása érdekében meg ne tehetnők. Mert hasztalan ajánl a felvidéki magyar közművelődési egylet nekünk társulatot, ha mi magunk a legridegebb közönséggel viseltetünk a magyar színészet amugy is mostoha ügye iránt.

Levél a magyar nőkhöz.

(Folytatás.)

A kalotaszegi varrottasokról szoltam, de mint már emlitem, nemcsak a kalotaszegi asszonyok varrnak. Gyönyörű, még tán a kalotaszeginél is szebbeket himeznek Magyaró vidékén. Láttam egy ágyfelhuzatot finom vászonból, melynek díszét gyönyörű lyukacsos mintájú széles betétek alkották. Páratlanul szép volt. Ugyancsak Magyaró vidékéről kerül ki egy kicsi párnahuzat; remek

TÁRCZA.

Gyermektűzér.

Edesanya fiát
Öleli keblére, —
Mint a hulló zápor
Szeme könnyezése . . .
Jó atyád vén kardját
Im a rozsdá marja;
Kössed édes fiam,
Kössed oldaladra . . .

Imádkozom érted
Százszor, százezerszer . . .
Anyai szivemmel,
Gondos szerelemmel . . .
Aggódó lelkemet
Elküldöm utánad. —
Nékem nem marad, csak
Az anyai bánat . . .

Az édes anyának
Magszakad beszéde;
Zokogva borul rá
Édes gyermekére.
De azért csak küldi,
Hogy, mint férfi haljon . . .
Hogy anyai szive
Érte meghasadjon . . .

Utolsó csók csattan . . .
Megy a gyermek férfi . . .
Egy édes tekintet
Messzire kíséri . . .
Egy lobogó kendő
Messzről fehérlik . . .
Egy anyai jó sziv
Bánatában vérzik . . .

És a gyermek aztán
A szabadság lett . . .

Egy piros hajnalban
Megtették tűzérnek . . .
Fényes tűzércsákót
Tettek a fejére,
Fel is öltöztették
Czifra szép mentébe.

Könyű piros dolmány,
Arany paszomántos
Pengő rézsarkantyú
Csikorgós csizmához . . .
Szépen reá illett,
Minden, a mit felvett,
Mondta is a többi:
De tűzérnek termett!

Czifra mente alatt
Szive meg-megdobbant,
Hős katonák közt ott
Ugy állt meghatottan,
Szeme könyezett is
Édes örömben:
„Ha jó édes anyja
Látná ilyen szépen!”

Rajta tűzér, rajta!
Tárogató harsan . . .
Hamar paripára!
Harczi riadal van . . .
Előre! . . . előre! . . .
Villámlik a szablya . . .
Robog a szilaj mén . . .
Rajta tűzér, rajta!

Mi az, ki az ottan,
Mítől a bércz reszket?
Halátszóró ágyu,
Gyöngy ifjú, gyermek . . .
Szegény özvegy asszony
Ont érette könnyet,
Reszkető ajakkal
Száz áldást robesget . . .

Öreg csataágyu
Gyermek a gazdája
Ugy osztja a halált
Bátor hős szavára!
És a gyermek tűzér
Diadallal nézi,
Hogy hullnak előtte
Ellenség vitézi . . .

És ha körülötte
Elsüvölt egy bomba . . .
A szive, a lelke
Azt sugja, azt mondja;
Édes anyja mond most
Imádságot érte.
Hogy áldja meg Isten
Százszor, százszor érte.

És a mikor áldja
A két szeme könyben, . . .
S egyszer csak, egyszer csak
Hangos ágyu dörren . . .
Sétét nehéz füst kél
És süvölt a bomba:
Ifju tűzér bajnok,
Lehullik a porba . . .

Sok, sok tűzér társa
Szánva körülállja . . .
Figyelnek könyezően
Halk, csöndes szavára:
„Szerette bajtársim,
Hős tűzér vitézek,
Hogyha már meghalok,
Egyre . . . egyre kérlek . . .

Egy jó öreg asszony
Fog jönni hozzátok,
Egyetlen jó fiát,
Hogy visszaadjátok . . .
Adjatok át néki.
Adjatok át engem,
Ne hagyjatok itten

Siratlan, temetlen . . .
Majd . . . felölel . . . az ő
Anyai . . . két karja . . .
Halvány . . . orozámról . . .
A vért . . . lecsokolja . . .
Siratva . . . behantol
A pázsitos . . . földbe . . .
Hol a . . . szabadságról . . .
Álmodom . . . örökre . . .”

Nem beszél már többé,
Elhallgat a gyermek,
Mint tűzérhez illik,
Ugy hullt el, úgy hal meg . . .
Ajka bezáródik
Lassan, mosolygólal,
És a szempillái
Álomra csukódnak . . .

Czeozkó Lajos.

Friczi lovaglása.

— Humoros elbeszélés. —

Egy kicsit hiu ember volt, egy keveset képzelődő, azután meg értett a reklámcsinálás mesterségéhez is, a minek legjobb tanubizonyosága az, hogy belekerült ide a tárczarovatba.

Ha valaki párbajról beszélt egy olyan körben, ahol a Friczi is jelen volt: az előállott viselt dolgával; elmondta, mint sebesítette halálra X. grófot, hogy lötte le az orrát Z. bárónak, a ki pedig „ott, azon a vidéken.” a legjobb pisztolylovók egyike; s hogy mily biztosra veszi a négykrajczárost — 350 lépérről!

Persze, a ki hallotta ezt a rengeteg sok mesét, az nem igen merte volna kihívni Friczit. De a ki látta, úgy mint én, és tanuja

lyukacsos minta. Valami élénk színű párnácskára huzva, könnyű batizsfodrokkal ellátva, gyönyörű disze lehetne bármely hálószobának. És ezt a párnácskát nem tudta eladni a készítője az egész városban és a mikor mégis elvesztette potom 1 forintért, azzal a kijelentéssel tér vissza a falujába, hogy soha effélével a szemét nem rontja. És igaza is van. Igen, de a szegény gyámoltalan asszony megállt egy-egy utcasarokon szó nélkül, a persze az utcán elszöktöknek kisebb gondjuk is nagyobb annál, hogysem a kezében tartott portékáról kérdezősködjenek. Valjon nem lesz-e a vevőre, eladóra sokkal előnyösebb, ha az E. K. E. vállalkozik a közvetítésre: munka-nyaggal, mintákkal ellátja a dolgozókat, a kész munkákat tőlük méltányos áron átveszi s a venni szándékozókra ugyancsak méltányos áron rendelkezésükre bocsátja; megrendeléseket elfogad és közvetíti. Hogy mennyire áldásos lesz ez a terv, mutatja az, hogy amióta a vásárra varrottasokkal bejáró asszonyok hallottak erről, egymásután jönnek fel: „Hallánk, instálom, hogy az urak ezentul megveszik a munkánkat. De jó lesz! Nem kell ezután az embereknek „idegenbe“ menni.“ Ugy látszik, ettől a házalástól irtóznak; bizony nem is csekélység bizonytalan nyereség fejében elhagyni hetekre az otthon, talán az apró gyermekeket is. Pedig messzire is elmennek: ismerek egy asszonyt, a ki Fiumét is megjárta, de erről úgy beszélt a faluja, mint „nagyon világi személy“-ről.

Jól tudom, hogy a vételtől is az riasztja vissza legtöbbször, hogy mire e varrottasok a kereskedésbe jutnak, mesésen drágákká lesznek. Nos, az egyesület fardhatatlan buzgalmanak jóvoltából ez a hátrány is elesik.

Most, a mikor a lakásberendezés divatja a lelket, kedélyt és izlést megbénító egyöntetűségből kivetkezve, valami igazán művészi színesre törekszik, milyen nagy szerep juthatna a varrottasoknak. Az előszobától és fürdőszobától kezdve egészen a szalonig minden szobában helyet foglalhat. — Gondoljanak el egy poetikus leány-szobát: az ágyterítőt, a függönyök, a toilettasztalka terítője, a varróasztalka borítója kék fejtővel valami finoman vagdalásos minta után finom vászonra himzett varrottas. Vagy nem lenne szép egy falusi ebédlő kalotaszegi faragott butorokkal, (alább ismertetni fogom) piros fejtővel himzett kollekcióval? Azt hiszem, kétszer jobban izlenének pompás magyar ételünk ilyen ebédlőben, melynek minden darabja a magyar népszellel művészi fantáziáját hirdeti. — Hát azok a remek selyemmel himzettek vajjon nem válnának díszére a legelegánsabb szalonnak is?!

volt egyetlen párbajának, a melybe beleugrattuk, az még most is nevet azon, hogy Friczi barátom pisztolyának a golyója, — természetesen ez is csupa véletlenségből történt — ellenfele helyett a háta mögött álló fabokroknak tetején ült vak varjút találta szíven.

Minden sportegyletnek hű támogatója volt: a tagsági díjakat rendszeresen befizette. De mikor, például, versenycsokolozásra került a dolog, azzal állt elő, hogy kelése van; ha tornászni hívták: ballábának térdkalácsában ütött be a csúz; ha uszni kellett, ha göröcsöket kapott, kerékpározásnál a tyukszeme fájdukt meg borzasztón; a galamblovásznél: megvágta a kis ujját, nem foghatott fegyvert a kezébe; az uszásban azért nem vehetett részt, mert erős szivdobogása van; ha kardgyakorlatra hívták: ő már J. hercegnél kifárasztotta magát; végül ha lovagolni kellett volna, mindig talált egy olyan kifogást, ami megmentette a — lóról-lebukástól.

No, de azért megvolt a híre az egész vidéken s Friczi büszkén sütkérezett hírenek dicsőségében, a mikor egyszer csak, egy tekintélyes falusi családnál tett látogatása alkalmával, kakasszó kukorékoláskor, álmából ébredve, három felnyergelt paripát látott és hallott toborzókolni az ablaka alatt.

A háziur meg az ispánja lovagolni hívták, nézze meg a gazdaságot, mondták; tegyen egy kis testmozgást, biztatták; az ilyen „kötő lovaggal“ élvezet kirándulni, kérték, hogy tartson velük.

Szegény Friczi barátom! Mit volt mit tennie? Elfogadta a kihívást. Megnézte a lovat, a nyergét, a melynek létezéséről igen, de hasznáról még nem volt tudomása; árgyelt, nézett, hogy ülnek fel társai a lóra,

Már hallom az ellenvetéseket: a varrottasok nagyon drágák, s kevés asszony engedheti meg magának azt a lukszust, hogy egy-egy kollekciót beszerezzen. Igen drága, mert az értékesítés módja még annyira kezdetleges, hogy mindenkinek előnyös, csak a termelőre és a fogyasztóra nem.

Kétféle módja van t. i. az eladásának. Maga a nép járja be munkáival az országot, — mondhatom nagyon kellellenül teszi, — vagy — s ez a leggyakoribb eset — lelketlen kereskedők (akad ilyen a nép között akárhány) megszimatolva, hogy mikor van a ládájában szükön a pénz, összevárosolják az elkészült munkákat potom áron, s tovább adják két, ha nem három annyiért. Azt tapasztaltam, hogy a házi iparok ez a nyereségvágó a megölő betűje. Ezért üdvözölheti termelő és fogyasztó őszinte örömmel az Erdélyi Kárpát Egyesületnek azt az ideális és praktikus tervét, hogy közéjük közvetítőnek állván, természetesen teljesen önzetlenül munkálkodván, a népi ipar minden ágát virágzásra juttassa.

Érdekes ennek a tervnek a története. A nevezett egyesület Kolozsvárt, Mátyás király születési házában néprajzi muzeumot szervez, összegyűjti mindazt, a mit a néplélek és népművészet eddig teremtett. Ez összegyűjtő akciónak eredményeképpen mesés kincs és gazdagság került napfényre. E cikkem szűk keretében főképpen a női kézimunkákat óhajtom megismertetni: régi száz meg száz esztendő s himzések kerültek a gyűjtők fürkésző buzgalma folytán a muzeumba. Le sem írhatom, mennyi érdekes minta van itt összehalmozva: varrottasok, írás után varrtak, (az előrajzokat hívják így), kereszt és fonott-öltéssel himzettek olyan páratlanul gazdag változatosságban, hogy egy egész ipariskola találna benne mintának valót.

De nem ezekről akarok tulajdonképpen szólni. Azt akarom elmondani, hogyan érlelődött meg az egyesület kebelében a népipar fellendítését tervező eszme. A gyűjtők majd minden faluban akadtak régi varrottasokra. Szép szóra, de legfőképpen arra kecsesítő kilátásra, hogy a muzeum századokra megörökíti nevüket, felemelték a láda tetejét s többnyire ajándékkal adták a régiségeket. Arra a kérdezősködére, hogy miért nem varrnak most is, azt felelték, hogy nem érdemes. Jobbára el is felelték már őseik munkáját, mert nincs tőkéjük a munka megkezdéséhez. Pedig rá lennének utalva a házi iparra, hiszen alig tudnak megélni némely vidéken. Vajjon azoknak a mult idők réges homályából előkerült mintáknak az alapján nem lehetne újra fényre varázsolni e házi iparcikket? Meg vagyok róla győződve, hogy igen. Lelkes kitartás

s az életmegvetésnek nem kis tanujeleként, nyeregbe vetette magát.

A ló nem volt valami tüzes állat; beillett volna akármelyik vándor czirkuszba mutogatónak. De meg volt az a nagy hibája, hogy utána ment a többieknek. — Mig lépést tartva, kiétek a faluból, pompásan ment az egész. Friczit megdicsérték, milyen kecsesen ül a nyeregben, milyen nagy-szerű a tartása; ő pedig elmondta, hogy a „nemzeti lovardá“-ban kapta az első oktatást, hogy ottan rendszeren az alenconi herceg oldala mellett lovagolt, s bár egész valójában remegett, olyan nagyokat hazudott, hogy társai nem merték provokálni.

Egyszer azonban az ispán lova neki eredt a futásnak, a háziuré utána, a Friczié meg különben. A futás mind gyorsabb lett. Szegény Friczinek már a lelke is a nyelvén lógott: de azért erősen tartotta egyik kezével a gyeplőt másik kezével a — nyereglapát. Szemei előtt forogott a világ, ő meg csak úgy izgett mozgott a nyeregben. Minél jobban szorította térdével a lovat, annál inkább elkezdé veszíteni az egyensúlyt, lábai kijöttek a kengyélből s bumszt, — a földön találta magát.

Lova tovább futott, mire társai észrevették a gazdátlan állatot, Friczi már talpon állt megint s nevetve mesélte, hogy leszállt a lóról, próbára akarva tenni, hogy az majd lovas nélkül mit csinál?

Nagy nehezen felkerült a nyeregbe, megint. De, óh veszedelem! Társai egy mély árkot ugratnak át. — Az ő lova megáll; Friczi sarkantyuzza: a ló szerencsésen átugrik; de Friczi az árokban — gondolkozik azon, hogy most már mi hazudjon?

és első sorban a magyar hölgyek támogatása szükséges hozzá. S vajjon nem szívesen támogat-e minden magyar nő teljes áldozatkészséggel olyan eszmét, mely, a mig egy-résztől egész vidékek megélhetési forrását biztosítja, másrésztől otthonának magyar stíliú diszítéséről gondoskodik.

De nemcsak a varrás az egyetlen iparág, melyet az erdélyi nép üz. A szöttek meillett, melyeknek nem annyira esztétikai, mint praktikus értékük van, különösen a faragászati és edény-ipari cikkekéről akarok pár szóval megemlékezni. A kalotaszegi férfiak nagyrésze farag; faragja a gyönyörűbbnél gyönyörűbb himes butorokat, melyek jobban Kolozsvár vidékén az uri házakban is elterjedtek. És méltán. Van valami szokatlanul szép e butorokon, melyeken sötétbarnára politurozott alapján a fa természetes színébe kifaragott, illetőleg bevészt minta szinte kidomborodik. „Himes“ butornak hívják és csakugyan olyan, mint a himzés. Az E. K. E. készülében levő néprajzi muzeumnak egyik szobája ilyen himes butorokkal lesz berendezve: ágy, asztal, pohárszék, padok, láda, székek, egy különös alakú rácsos ajtaju fali szekrény és tálasok; ebből áll a butorzat, a himes faragás a legremekebb mintájú, mindehhez kalotaszegi függönyök, ágy és asztalterítő; ugy-e bár érdemes lesz a megtekintésre?

Mig ezeket bámultam, egy igazi magyar uri ebédlő képe járt eszemben: himes asztal, körülé székek, a falak mentén egy-egy karospad, pohárszékek, ez egyik sarokban az említettem rácsos ajtaju faliszekrény, egy másik sarokban egy hatszögletű himes asztalka apró székekkel, a kandalló mellett a himes láda is helyet foglalhat, mint fáskosár, a földön élénk mintájú székely-szőnyeg, a tálasokon vásárhelyi magyar stíliú tányérok és kulacsok, s az egész szobának meleg otthonias színezetet adva, piros rózsás varrottas függönyök és terítők. — Azt hiszem, a valóság még szebb lenne e képnél és — hogy a dolog praktikus oldalát se tévesztjük szem elől — 400 — 500 frtnál többre nem kerülne. Ezért egy minden ízében magyar, minden kis részletéig érdekes és gyönyörű szobánk van. De a kinek egész berendezésre nem is telik, ne mulassza el, hogy egy-egy ilyen himes kis butort be ne szerezzen. Készítenek olyat is, a melyen a fát természetes minőségben meghagyják, ezt aztán az ember maga tetszése szerint kifestheti az olcsó u. n. technikai festékkel és belakozhatja. Olcsó és nagyon eredeti karácsonyi ajándékul pl. egy kis polez, kis asztalka, szék, falra való fatányér, tálcza, stb. — A fatányér darabja 3 korona, asztal 6 szögletű esztergályozott lábakkal (milyen csinos dohányzó asztalka lenne) 10 kor., szék 4 korona.

— Egy óriási „stiklit“ csináltam, uraim, mondá Mikor a ló az árok felett lebegett, leugortam róla! Ezt a bravurt Z. hercegtől láttam Arcoban, mikor egy zergavadászat alkalmával száz öles mélységet ugrattunk keresztül!

Se a háziur, sem az ispán nem igen hihették el ezt a históriát, mert most már szemmel kezdték kísérni Friczit.

Egy jufalka került az utjokba s a kutyák amugy kutyamódra megugatták a három lovas. Különösen a Friczi paripája vette zokon ezt az utonállást s olyanokat rugott, hogy a szegény hősöm — harmadszor is a földet csókolta.

Itt meg a kutyákkal gyűlt meg a baja. Ujdonatuj, angolszövetből készült elegáns ruhája, néhány helyen olyatén szakadást szenvedett, hogy ahhoz képest az ispán hétköznapi nadrágja csak amolyan Kis Miska volt.

No de Friczi, arca halványaságán kívül, egy izomrandulással sem mutatta, hogy voltaképpen mi történt?

— Kivettem magamat a nyeregéből, szól. Ez a ló jó lovas még nem hordott vala a hátán!

Az ispán az ajkára harapott; a háziur pedig csupa előzékenységből azt mondta, hogy az a ló bizony nem termett oly excellens lovas alá!

De Friczi negyedszer is felült a hátára. Ő most már lovagolni akart minden áron. Ennyi szegény még sohasem esett rajta, életének buszonhét esztendején keresztül.

Alig mentek néhány lépésnyit, Friczi lova egy nádból font csöszkunyhót kezdett megbámulni.

— Fordítsa a kantárt a kunyhó felé, mondták volt Friczinek; hadd lássa a ló, hogy ok nélkül ijedez.

Láttam nagyon csinos zongorapadot himzett butorral, kalotaszegi varrottással kárpitozva, nagyon elegáns volt; láttam aztán egy kis fülke-berendezést ugyancsak ilyen butorokkal és varrottas függönyökkel, elragadóan bájos volt.

S aztán — ami nagy előny — bármilyen, soha nem látott formát szívesen megkísértenek, sőt örvendenek, ha valami újat tanulhatnak.

Csakugyan művészi intelligenciájuk emberek ezek. Ösmerek egy körülfői faragót, aki új, meg új mintákat talál ki: mikor egy alkalommal megkérdeztem: honnan veszi a mintákat, önéreztelenen mutatott a homlokára: „Van itt instálom még elég.“

Ha annak az embernek elég munkája lenne, hogy abból egy kis tökélet gyűjtve megfelelő műhelyről, kellőleg kiszáritott fáról stb. gondoskodhatnék, még szebb és korrektebb munkát adna, mert izlését fejlesztgetné, kézi ügyességét gyakorolhatná.

A szobák diszítésének kiegészítőjéről, a marosvásárhelyi festett tányérok, kanacsókról, vázák, akarok egy-két szót mondani. A legszebb, amit e nemből láttam, 6 falra vagy pohárszék tetejére dísznek való tányér volt, mind különböző nagy stíliú virággal. Pl. az egyik egy a most annyira divatos iris volt, a másikon tulipán, a harmadikon napraforgó, voltak köztük magyar stíliú tulipánosak, hagymások, stb.: drbja 60 fl.: falon bámulatos szép hatású. Ugyancsak ilyen vázák, tálcák mesésen olcsó áron.

De, már szinte tulságosan is hosszúra nyúlt ez a pár sor, a melyen a magyar hölgyek figyelmét a még olyan kevésre méltott szép iparunk egyes cikkeire fel akartam hívni.

De a téma magával ragadott, hiszen kimeríthetlen. Lelkünk megilleti minden, a mi szép, bármiben nyilatkozzék is meg, s ha ez a szép egyszerűség a miénk, a mi népünk művészi tehetségének munkája, még közelebb áll szívünkhöz. — Még nagy, hatalmas nemzetek is féltő gonddal őriznek, dédelgető szeretettel ápolnak, lelkesedve magasztalnak mindent, ami speciálisan az övék, a miben nemzeti karakterük érvényesül. Annál inkább kell nekünk maroknyi Magyarországnak, nemzetiségek közé élve, idegenektől környékezve, teljes erőket megfeszítve őrizni, ápolni és dédelgetni mindazt, a mi a specifikusan egyéni mivoltunk megnyilatkozása. — Higyjék el hölgyeim, e munka nagy része a miénk, a magyar nőké, épen azért, mert mindenre kiterjedő, finom női lelket, egész szívet igényel. — A mi vállainkra nehezedik tehát a feladat (oh, hiszen nem nehéz feladat), hogy a magyar házi-ipart legjobb tehetségünk szerint támog-

Friczi úgy tett, de hát a ló ijedős egy állat, olyan különös mozdulatot csinált, hogy Friczi barátom épen a kunyhó tetején kiálló karóban maradt fenakadva.

No most már a háziur is mosolygott, az ispán pedig nevető görcsöket kapott; de Friczi barátom is halványabb lett a szokottnál.

— Egy kis gymnastika, mondá Friczi és füttyölni kezdte a „kilyukadt“-at és — felmászott a nyeregbe megint.

Arasznyi árok került az útjába. Társai átugratták könnyen s most az ő lova is átugrott ezen az „akadályn“, de mikor szerencsésen a másik oldalra került, szegény Fricziből kitért a buzgó imádság, — egy óriási „jaj!“ kíséretében.

Ezt a „jaj“-t meghallotta az ur és az ispán, de meghallották a dohányföldeken dolgozó munkások is, s hamarjában olyan szívből jött nevető quodlibetet rögtönöztek, hogy a Friczi paripája nem nézett se gazdát, se kukást; de ész nélkül neki ment a legszebb dohánytagnak s a legtöbbet ígérő palánták közt vetette le — ötödször Friczit.

— Műlovárdai mutatványom ez egyszer balul ütött ki.

De mikor másnap haza ért, s a kaszinóban egy porció rántott csirkét rendelt volt magának, asztalkendőhasználat után fogpiszkálót tartva kezében, finom cigarettából bodor füstöt eresztgetve, nagy hűbóval hirdeté: hogy ő tegnap egy, a Sztáray-féle istállóban nemzett angol telivér paripán hatvan perc alatt negyvenhárom és egy fél kilométernyi utat futott be.

Friczinek elhitték!

gassuk, mert azzal fejlesztjük, azzal kenyereket adunk a népnek, azzal magyaros izlésűvé tesszük környezetünket.

Szeretném, ha a felsorolt iparcikkék egy-egy szép példányát önöknek bemutatnám; azt hiszem, lesz is reá alkalmam. Meg vagyok róla győződve, hogy nemcsak magyar lelkük, hanem esztétikai izlésük is szépek fogja találni. — Az Erdélyi Kárpát Egyesület — addig is, míg az iparpártolás nemes tervének teljes programja életbe lép, — a legnagyobb készséggel és hazafias örömmel vállalkozik a közvetítésre; megrendeléseket elfogad s gondoskodik arról, hogy a kívánt munka a legrövidebb idő alatt, természetesen az eredeti árban, a megrendelő kezébe jusson.

Adján lsten, hogy a hazai népipar gyakorlati pártolásának nemes eszméje ne maradjon csak terv; s hogy tényleg megvalósulhasson, nagy részben a magyar nők támogatásától függ; tehát bizzunk benne!

Radnóti Hrabovszky Irén.

A gazdasági tanfolyamokról.

Ismeretes a földművelésügyi minisztériumnak azon eljárása, hogy a gazdasági szakismeretek terjesztése szempontjából nemcsak az ország minden megyéjében, a téli hónapok alatt népies gazd. előadásokat tartat nevesebb gazdák által, hanem egyes helyeken 3 hónapos, rendszeres tanfolyamokat is rendeztet, ahol az érdeklődő gazdaközönség a modern gazdálkodás minden szakában ismereteket szerezhethet.

A bars megyei gazdasági egyesület közvetítésével e télen csak egy rendszeres gazdasági tanfolyam lett rendezve Garam-Szt.-Györgyön, két háziipari tanfolyam: Ujbányán és Kis-Tapolcsányban, és ezektől függetlenül még egy rendeztetett Léván az alólírott által.

A g.-szt.-györgyi tanfolyamon a felnőtt gazdák továbbképzése levén a cél, a gazdák nemcsak a gazdaságtan köréből nyertek oktatást, hanem Vég István ev. ref. tanító ur ezenkívül oktatta őket a számtan, földrajz, történelem és alkotmánytan köréből vett olyan ismeretekre is, melyeknek a tudása az életben okvetlenül szükséges. Itt tehát 2, jobban mondva 3 részre oszlott a tanfolyam; volt általános ismeretterjesztő rész, melyet Vég István ev. ref. tanító ur adott elő, volt az állategészségügy köréből tartott 2 előadás, amelyet Vigádi Virgil m. kir. állatorvos tartott és volt egy rendszeres gazd. tanfolyam, melyet a minisztérium meghagyásából alólírott rendezett december — februárban.

Mivel a gazdasági egyesület titkára hivatala úgy is nyilvánosan be szokott számolni a gazd. tanfolyamok és előadások ügyéről, én jelen alkalommal csakis az általam tartott előadások eredményéről óhajtok egyet-mást elmondani.

Eme 3 hónapos tanfolyam tartama alatt alólírott tartott 18 esti előadást, még pedig a talajméből 2-öt, a talajmag miveleséből 6-ot, a trágyakezeléstől 2-öt, a vetés, vetőmagelőkészítést, csavarás sibról 2-öt, az állategészségtanból 5-öt és a mezőrendőrségi és állategészségügyi törvényekről 1-et. A 18 előadás, — melyre a megjelenés nem volt kötelező — s mely az esti órákban s teljesen ingyenesen tartatott, — részt vett összesen 135 gazda, s ezek közül 24, akik minden egyes előadásban részt vettek, a tanfolyam látogatásáról biz nyitványt is nyert. A tanfolyam résztvevői között kiosztott 100 drb. — a munkás segítő pénztárt ismertető — füzet és 144 drb. gazdasági könyv oly czélből adatott át Vég István tanító urnak, hogy a több példányban adottakat a szorgalmasabb résztvevők között oszaza ki, a többivel pedig vesse meg a népkönyvtár alapját. Elmondhatom, hogy Garam-Szent-György szorgalmas, értelmes lakossága előadásaimat oly érdeklődéssel hallgatta, hogy minden alkalommal örömmel mentem körükbe s hogy az elismerést méltán megérdemlik.

Léva városában már két télen keresztül rendeztem hasonló czélu tanfolyamot s mivel mind a két ízben majdnem ugyanazok vettek azokban részt, ez éven a nagyméltóságú minisztérium csak a „vasárnapi előadások” tartását és a háziipari tanfolyam fölállítását rendelte el.

A „vasárnapi előadások” az idén alólírott által tartattak meg és sajnosan kell constatalnom, hogy a két éven át nyilvánult érdeklődés az idén nagyon megcsappant s volt eset, hogy 10 gazda sem jelent meg s így az előadást egy ízben meg sem tartattam. A részvétlenség okát hiába kutatom, mivel úgy a tárgyak megállapításában, mint az időpont kitűzésében teljesen a gazdák kívánsága szerint jártam el s az elmondottakat nemcsak igyekeztem a kiszagadk észjárásához szabni, de igyekeztem azokat tölem telhetőleg az életből vett példákkal is fűszerezni s megérthetővé tenni.

Lehet hogy a közelben levő városi képviselő testületi választások okozta forrongások másfelé terelték az érdeklődést, de nézetem szerint itt a magyar ember ismert „szalmatüze” az, ami minden jó törekvésnek utját állja. Két éven át oly szorgalmat és érdeklődést mutatott Léva város

gazdaközönsége előadásaim iránt, hogy az idén is örömmel kezdtem meg a sorozatot s ime a szalmatüze kialudt, pedig ugyancsak igyekeztem azt élesztgetni. Bizom azonban a lévai gazdaközönség értelmességében, hogy magyaros buzgalomuk ismét életre ébred.

A kosárfonó tanfolyam december 12-én kezdte meg működését, mivel a vessző kivágása és befuvarozása az előző hosszás esőzések következtében előbb nem történhetett meg s itt már örvendes jelenségekről számolhatok be.

Kosárfonó helyiségrül a kir. tanfelügyelő ur és a tanítóképző tekintetes igazgatóságának jóvoltából a tanítóképző házi ipari helyisége engedtetett át ingyenesen, mivel azok szerda és szombat délutánokon ugy sincsenek elfoglalva. A kosárfonás tanítását Pazar Károly tanítóképző tanár ur vállalta el s az ő alapos s rendszeres oktatása nyomán és felügyelete alatt a tanítványok valóban szép eredményeket értek el. Tekintve ugyan, hogy a beiratkozott 27 egyén közül 6 időközben — egy-egy kosár elkészítése után — kimaradt, a 21 tanítvány a 2 hónapra reducált tanítási idő alatt 65 különféle kosarat készített és pedig készült:

1-ör Szőlőszállító zöld kosár	28 drb
2-ör Ugyanilyen fehér	6 „
3-ör Kézi kosár fehérvesszőből	4 „
4-er Ruhakosár	6 „
5-ör Szénahordó kosár	10 „
6-ör Ludkas	3 „
7-er Tyukkas	3 „
8-ör Közönséges fűkosár	3 „
9-er Pinczetok fehérvesszőből	2 „

Összesen 65 drb
A kosárfonásban résztvevők a tanfolyam látogatásáról bizonyítványt nyertek, „igen szorgalmas” jegyű bizonyítványt 16, „szorgalmas” jegyűt 5-en érdemeltek ki. Ezen kívül minden egyes résztvevő ajándékkul kapott a ministerium által e czélből küldött könyvből „A magyar gazda kincses háza”-ból 1 példányt, 1—1 oltási czélokra alkalmas kést s kieszközöltet a nagyméltóságú ministeriumnál, hogy mindegyiknek tulajdonává vált az összes fonott munka, melyet a tanfolyam tartama alatt készített.

A tanfolyamon a következők 27 lévai lakos vett részt: Demeter András, Demeter János, Dohány Sándor, Dóka István, ifj. Dóka Jónás, id. Dóka Károly, ifj. Dóka Károly, Dóka Sándor, Fornay István, Gaál Sándor, Galambos Lajos, Gutrai István ifj. Jakab Sándor, ifj. Konecz István, Nyulász Lajos, legifj. Rácz Jónás, Régi Lajos, Szabó Dániel, Szabó Lajos, Szabó István, Szabó János, Tolnay András, Tolnay János, Tóth Béla, Tóth Jónás, Váci István, Váci Jónás.

A tanfolyam engedélyezett költségvetése 562 koronát tett ki s ebből fölhasználtatott 537 korona 36 fillér.

A résztvevők a kosárfonó háziipar elsajátításában kiváló szorgalmat tanusítottak s a délután 5—7-ig tartó foglalkozási időt nem egyszer 9—10 óráig is kiterjesztették s példás viseletük és szorgalmukkal a legteljesebb elismerésre érdemesek.

A város tekintetes Elöljárósága a felolvasásra átengedett ev. ref. iskola tantermének fűtéséről készségesen gondoskodott s így azok megtartására módot nyújtott.

Elmulaszthatlan s kedves kötelességemnek ismerem ez alkalommal mindazoknak — ugy ezeknek, mint a hatóságoknak, — kik a tanfolyam létesítéséhez jóakaratu támogatással hozzájárultak, hálás köszönetemet nyilvánítani.

Léva, 1901. márczius hó 12-én.

Bodrogközy Zoltán
m. kir. gazdasági szaktanár.

Különfélék.

— **Megyénk iparfelügyelője,** A kereskedelemügyi miniszter az iparfelügyeleti és kazavizsgálóti ügyek egyesítése alkalomból az egyesített szolgálati teendőinek ellátására H o o r Géza pozsonyi kir. kanzvizsgáló bizost 1. osztályu ipari segédfelügyelővé nevezte ki s az Arva, Bars, Hont, Liptó, Nógrád és Zólyom vármegyék, valamint Selmec és Béalánya törvényhatósági joggal felruházott városok területére kiterjedő hatáskörrel a beszercebányai iparfelügyelői kerület vezetésével bizta meg.

— **Kinevezések.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Veress Lajos verébelyi kir. járásbírói segédtelekönnyvezetőt a szikszói kir. járásbíróhoz telekkönyvezetővé nevezte ki; — B o r o s Zoltán beregszászi kir. törvényszéki joggyakornokot pedig az aranyos-maróthi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki.

— **Himen.** D u d i c h Imre bars-kereszturi tanító e hó 16-án esküdtött örök hűséget, Müller Albina kisasszonynak, özv. Müller Alajosné szül. Bisztriczky Anna urasszony kedves leányának.

— **Egyházi kinevezések.** O r b á n Konstantin nemcsényi káplán ideiglenesen Bohuniera subsidariussá, — C z a m b á l Ferenc segédlelkész Velszicre adminisztratorrá és S a s i n e k Linus Bars-Thaszarra kápláná neveztetek ki.

— **Márczius 15. Nagy-Kálnán.** A nagy nap évfordulóját Nagy-Kálna és vidéke hazafias közönsége is lelkesen megünnepelte. Esti 7 órakor mozsár lövések és a tűzoltók kürtöze a református iskola elé való gyülekezésre hívták fel a községi lakosait, majd meggyújtván a fáklyák, az énekkar a „Kossuth indulót” énekelte, melynek bevég-

zése után — mondhatni az egész község lakossága — körmenetre indult s zeneszó mellett össze járva a kivilágított utcákat, a főbb pontokon meg-megállott, hol az énekkar egy-egy hazafias dalt énekelte, végre a róm. kath. templomteri gyepen állapodott meg, hol a „Hymnus” éneklése után A k u c s Béla lépett az emelvényre s méltatta e nap jelentőségét. Majd az énekkar éneke után Petrovics Lajos szavalt egy kitünő alkalmi verset. Az ünnepély a „Szózat” előadása zárta be. A szépen összevágó énekkart F e k e c s Sándor körjegyző tanította be. Az egész ünnepély példás rendben, lelkesedéssel ment végbe, a rendet a díszben kivonult tűzoltóság tartotta fenn.

— **A nagy-övedi** a már ez ideig is élénken virágzó olvasókör márcz. 15-én színtén lerótta a hazafias kegyeleto adóját. Este az egész falu ünnepies színt öltött, s az egész községet fényesen kivilágították. A kör helyiségében pedig a szépen összeállított program szerint lelkes ünnepélyt tartottak, melyet a himnusz éneklésével nyitott meg a férfi dalárda. Ezután Pólya Lajos lelkész lendületes beszédben méltatta a nagy nap jelentőségét. Mire több hazafias szavaltat és ének következett.

— **Barsvármegye mezőgazdasági bizottságának** legutóbbi ülésén O l á h Dezső állattenyésztési felügyelő jelentette, hogy Barsvármegyében az állattenyésztés még nem érte el azon fokot, mint Hont és Nógrád vármegyékben. — Kivánatos lenne, hogy a tenyészállat vizsgálatok ősszel és télen fogantatásitánának, mikor a vizsgálatokon megjelenhetik. Az alispán megjegyzésére, hogy Barsvármegyében igen szép ló és marhaállomány van, ezeknek alapos megtekintését ajánlja a felügyelő figyelmébe, a felügyelő utalt arra, hogy a szabályrendelet értelmében a tenyész állat vizsgálatok minden évben márczius hó végeig eszközzendő, miért is leghelyesebbnek tartja, ha a felügyelő és főszolgabírákkal egyetértően állapítatnék meg a vizsgálatok sorrendje, a mit a bizottság el is fogadott.

— **Szerencsés baleset.** Csodálatos módon maradt ép és sértetlen egy három éves bábó a legnagyobb veszedelem közepette. A párkány-nána—lévai vonaton történt, amelyen egy beszercebányai nő utazott két kis leánykájával. Mikor a vonat Bény állomáshoz közeledett, az ajtónak támaszkodott gyermek hirtelen kibukott. Szerencsére a vonat már lassan ment s a leányka csak úgy lehempörgözött a pályatestre. De természetesen édes anyja beleajult a rendkívüli ijedségbe.

— **Holotta Mihály** ujbányai lakosnak Léván történt hirtelen elhunytáról a mult számunkban a rendőrkapitányság 14/901 szám alatt felvett jegyzőkönyve alapján azzal a kitéréssel emlékeztünk meg, hogy későn este jelentkezvén a kórházi felvételre elutasított. Erre vonatkozólag a legilletékesebb helyről vett felvilágosítás folytán készséggel hozzuk a nagyközönség tudomására, hogy Holotta Mihály a kórházban nem jelentkezett felvételre.

— **A szőlőmetszés és ültetés** gyakorlati elsajátítása végett márczius 27-én K a t o c z Simon állami szőlőszeti felügyelő Léván oktatást fog tartani. Az érdeklődő szőlőbirtokosok figyelmét felhívjuk erre, a hatóság is kihirdette, mikép márcz. 27-én reggeli 8 órától fogva egész napon át — az állami szőlőtelepen a Felügyelő ur a hozzá fordulónak, mind szóbeli felvilágosítással, mind gyakorlati utmutatással szívesen szolgál.

— **Tenyészbika vásárlás.** A köztenyésztés czélj.ira tisztá vérű Simenthali, bérni és kuhlandi 1 1/2—2 éves bikákat vásárol a földművelési m. kir. minister tárczája terhére a balassa-gyarmathi állattenyésztési kir. kerületi felügyelő, hova a bejelentések mielőbb megteendők a tenyésztők által. A barsm. gazd. egylet titkára hivatala.

— **A rendezett tanácsu városok rendőrségeinek vasuti kedvezménye.** A belügyminiszter körrrendelettel értesítette a törvényhatóságokat, hogy a kereskedelemügyi kir. miniszter a m. kir. államvasutakon valamint a kezelése alatt álló helyi érdekű vasutakon a rendezett tanácsu, de nem önálló törvényhatósági joggal bíró városok rendőrségeire is kiterjesztette a díjmentes utazás, illetőleg a felmenetdíj kedvezményét.

— **Halalos baleset.** E hó 13-án csejki közbányában három napszamos dolgozott, a midőn egyszerre a kivájt föld nagy zuhánással aláomlott. Két munkásnak még sikerült elmenekülni, a harmadikat L a s z a b József nevű napszamos azonban a leomló földtömög elborította. Még élve szabadították ugyan ki, de oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy pár napi szvnedés után a napokban elhalt. A bíróság megindította a vizsgálatot, hogy nem terhel-e valakit felelősség a szerencsétlen ember halálala valakit.

— **Elő a jegyet!** Eddig ha az ember vasutról leszállt, kivált kisebb állomásokon, hire-hamva se volt a jegyszédőnek a kijáratnál. Ez azután sok csalafintaságra adott alkalmat néhány hamis módon utazó pasasérnak. Most szigoru rendelet ment szét a M. A. V. igazgatóságától, hogy mindenkítől tekintet nélkül követeljük leszálláskor a vasuti jegyet.

— **Végzetes játék.** Megrendítő szerencsétlenség történt Kéménd községben. Az egyik portán néhány gyermek játszado-

zott s arra a gondolatra jött, hogy disznópürköletet imitálnak. A telek hátulso részén egy szénakazal és egy számkazal között levő szűk helyen tüzet raktak s odaültették egy hároméves kis társukat. Annak ruhái nyomban lángot fogtak s pár pillanat alatt égett a két kazal is. Az ártatlan kis lélek megmentésére gondolni se lehetett. S a tűz elmúlása után sem találtak belőle egyebet, mint hamut s néhány csontocskát. A gondatlan szülők ellen vizsgálatot indítottak.

— **Tolvaj a légyotton** Bagócai Mihályné, többször büntetett napszamosnő egyik lévai korcsmáros kocsisának légyotton adott, de a mikor eltávozott magával vitte a kocsis óráját s azt a helybeli magánzálogházban elzalogosította s a kapott pénzen bekapott. A rendőrség azonban csakhamar nyomára jött a turpisságnak, mert a becsapott órálánczot elfelejtette eltüntetni, s letartóztatta.

— **A Réthy-féle pemetefü-czukorka** a leghatásosabb szer mindennemű köhögés és rekedtség ellen. Számtalan elismerő nyilatkozat bizonyítja, hogy e kitünő alkatrészekből készült, kellemes ízű czukorka kiváló tulajdonságainál fogva a legjobb eredményel használtatik. Dobozonként 60 fillérért kapható mindenütt. Megrendelhető a készítőnél, R é t h y Béla gyógyszerárban, B.-Csabán is, ki 5 dobozt bérmentve küld 3 koronáért.

Szerkesztő üzenet.

„Több lévai polgár”-nak. Azért van helyi lapunk, hogy ünnepeleinket itthon részleteiben közzétehesünk. Mi más lapnak rendez tudósítói nem vagyunk, s csak rendkívüli esetekben aduk sürgöny-értesítést a napi lapoknak.

Közönség köréből.

Köszönet-nyilvánítás.

Néhai anyósom, Spitzer Fáni temetése alkalmából az itteni közönség részéről tanusított részvétért köszönetét fejezi ki a gyászoló család nevében:
dr. Haas Zsigmond.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1901. évi márczius hó 17—24-ig.
Születés.

Sorszám	A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
1	Vig Teréz	fiu	Gyula
2	Kovács Mátyás és Gyetvai Zsófia	leány	Mária
3	Szebechlebszki János és Radványi Anna	leány	Rozália
4	Kovács Sándor és Závorszky Orszébet	fiu	Béla József
			István

Hazasság.

Sorszám	Völegény és menyasszony neve	Vallása
1	Vértési Béla és Hamburger Gizella	izr.

Halálozás.

Sorszám	Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
1	Juhász Lajos	37	Tüdővész
2	Goldbrunner Gy. ifj.	15	Tüdővész
3	Mracnya János	34	Tüdővész
4	Sági Jánosné Praicz Mária	38	Szívszélhűdés
5	Engel Izsákné Link Regina	78	Végelgyengülés
6	Kazi Rozália	18	Agyhártályoc
7	Benkovics Ferencz	40	Agyszélhűdés

Lévai piacziárak.

Rovatvezető; Kónya József rendőrkapitány.
Buza m.-mázsánként 14 kor. — fill. 14 kor. 60 fill. Kétszeres 13 kor. 60 fill. 14 kor. 20 fill. — Rozs 14 kor. — fill. 14 kor. 40 fill. — Arpa 13 kor. 60 fill. 14 kor. 40 fill. Zab 14 kor. — fill. 14 kor. 80 fill. — Kukoricza 12 kor. 40 fill. 13 kor. 60 fill. — Bab 12 kor. — fill. 13 kor. — fill. — Lencse 14 kor. — fill. 15 kor. — fill. — Köles 8 kor. — fill. 9 kor. — fill.

Nyiltér.

659/1901. szám.

Pályázati hirdetés.

A Zseliz községben elhalálozás folytán megüresedett községi szülésznői (s egyszermind korbába) állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ez állással Zseliz község pénztárából utólagos havi részletekben fizetendő 200 korona évi javadalom s ezen kívül a szülesznői teendők teendőik teljesítéséért még külön minden egyes szüles után szellerektől és napszamosoktól 2 korona, gazda, iparos, kereskedő és hivatalnoktól 4 korona működési díjazás van egybekötve.

A szülesznő oklevéllel és esetleg szolgálati bizonyítványokkal fölszerelt pályázati kérvények folyó 1901. év aprilis hó végeig a lévai járás főszolgabírájához nyújtandók be. A választás határideje később fog kitűzteni.

Léva, 1901. márczius 5-én.
Főszolgabíró helyett
Tooth Zsigmond, s. k.
t. b. főszolgabíró.

Az elismert legjobb és legkitűnőbb
Aczel ekék 1, 2, 3 és 4 barázdasuak
 Rét, moha, tagozott és diagonal **Boronák**
 Gyűrűs és sima acél lemez, földi hengerek, **Agricola vetőgépek,**
Arató-gépek fűnek herének,
 Szénagyűjtők és aratógerelyek, Szénafordítók,
 Szabad.-aszaló készülék gyümölcs és főzeléknek,
Bor- és gyümölcs sajtók,
 Gyümölcs és szőlő zúzó és bogymorzsolók,
 Önműködő szabadalmazott szőlő fecskendő „SYPHONIA”,
Tormáncs és vértetű pusztításra,
 Szállítható takarékos tüzhelyek,

szabad. új Keuogyűrűvel ellátott görögös csapágyakkal
 kézi-, járgány és gőzhajtásra,
Járgányok
 1-6 vonóállat befogására,
 Legjobb gabona-tisztító-rosták,
TRIUREK és KUKORICZA MORZSOLÓK,
 Szecska vágók, darálók répvágók
Széna és szalmaprések nyugvók és szállíthatók,
 valamint minden más fajta gazdasági gépek

legjobb szerkezetben készítenek és szállítanak
MAYFARTH PH. és Társa
 cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gégyárak, vasöntődék és vashámorművek
 Alap. 1872. **Bécs, II/1 Taborstrasse 71. 750 munkás.**
 Kiténtetve több mint 450 arany, ezüst és bronz éremmel az összes nagyobb kiállításokon.
 Részletes árjegyzék és számos előismerő levél ingyen. — Képviselek és viszont elárusítók kerestetnek.
Kapható: KNAPP DÁVID úrnál Léván.

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
 Liniment. Capsici comp.
 egy régi kipróbált háziaszer, amely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvénynek, csúznál és meghűléseknek.
 Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” czéggeljelzésre.
 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapest.
Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt.

A gróf Hunyady Kálmán ur Ö nagyméltósága tulajdonát képező **nagy-kálnai vendéglő**
 a hozzá tartozó földekkel együtt **1902. évi január hó 1-től** esetleg hamarabb is bérbe adandó.
 Bővebb felvilágosítást ad:
Huberth Vilmos, urad. ügyész **Léván.**

Clayton & Shuttleworth Václav-körút Budapest 63. sz.
 mezőgazdasági gégyárak által a legújanyosabb árak mellett ajánlunk:
 2 1/2, egész 12 lóerőig, szalmakaszókat, konkolyozók, kaszáló- és aratógépeket, szénagyűjtők, boronák.
Locomobil és gőzcséplőgép-készletek továbbá járgány-cséplőgépek, főheres cséplők, tisztító-rosták, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék,
 2- és 3-vasú acél- és minden egyéb gazdasági gépek.
 Részletes árjegyzékek kint, natra ingyen és bérmentve küldetnek.
 Lincoln törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

„Columbia-Drill”
 legjobb sorvetőgépek, szecska-vágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék,
 2- és 3-vasú acél- és minden egyéb gazdasági gépek.
 Részletes árjegyzék kint, natra ingyen és bérmentve küldetnek.
 Lincoln törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

137/901. 43. 126/900.
Arverési hirdmény kivonat.
 A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Prűcsök András végrehajtónak **Szappanyos István** (Liza) végrehajtást szenvedő elleni 253 kor. tökéketveles és jár. iránti végrehajtási ügyében az ar.-maróthi kir. törvényszék (a lévai kir. járásbíró) területén lévő Nagy-Sallóban fekvő a 188. sz. tjkvben A. I. 1. 3. sorsz. a. foglalt ingatlan s tartozékára az árverést 619 korban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1901. évi április hó 13-ik napján d. e. 8 órakor** Nagy-Salló község házánál megtartandó nyilvános árverés a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.
 Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis a 61 korona 90 fillért készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
 Léván, 1901. évi január hó 23-án.
 A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság.
Pogány, kir. járásbíró.

69/1901. szám. **Hirdmény.**
 A beszerzebányai püspökség Garam-Szöllösön levő szőlőszetében 1900 év őszén metszett teljesen beérett, kifogástalan európai simavessző kerül eladásra alábbi fajokban, menyiségben és árban:

1. Mézes fehér . . .	24000 drb	60 fillér 100 drb
2. Ezerjő . . .	2900	65
3. Leányka . . .	8400	70
4. Olasz rizling . . .	11700	65
5. Souvignon blanc . . .	545	70
6. Furmint . . .	1150	65
7. Juhfark . . .	700	60
8. Kövidinka . . .	5500	65
9. Bakator . . .	1400	60
10. Opont . . .	5900	60
11. Ökörszem . . .	400	70
12. Alicant bomhet . . .	140	70
13. Chasselas blanc . . .	3500	70
14. Chass muscat d' Nautes . . .	213	70
15. Chass Wibert . . .	236	70
16. Chass Viktoria . . .	236	70
17. Chass d' or . . .	223	70
18. Chass Cital . . .	110	76
19. Muscat Lunel . . .	1170	80
20. Muscat Ottonel . . .	90	100
21. Muskat Calabre . . .	100	80
22. Muscat Tassatulli . . .	160	100
23. Muscat Ferd. d'Lessep . . .	180	120
24. Muscat Homburg d'or . . .	35	120
25. Muscat Homburg blanc . . .	70	120
26. Muscat Alexandrien . . .	800	100
27. Muscat Rosa Mina die Vacca . . .	215	130
28. Muscat frontigon . . .	135	120
29. Chass Negropont . . .	230	100
30. Chass Royal . . .	35	80

Rendelni lehet Garam Szöllösön u. p. Nagy-Koszmály Császár István püsp. szőlőkezelőnél, ki is a vesszőt előre beküldött pénz ellenében a csomagolási díjat utánvéve elszállítja.
 Lutilla, 1901. évi március 21-én.
Székely György püsp. erdőmester.

Eladó ház.
 Léván Szepesi utcában levő 15. sz. s tulajdonomat képező 1898. évben épült (még 7 évig adómentes) egy emeletes ház, a hozzá tartozó nagy kerttel együtt jutányos áron eladó.
 Feltételek megtudhatók tulajdonosnál **Baliga Pálnál** Szelepesény u. p. Zátva-Uj-falu Bars megye, és vejenél **Babóczy Ignácz** nál Léván.

JÓSZERSZÁM FEL MUNKA!
 Gazdasági gépek, géprészletek, tömlők, vízmentes ponyvak, mérlegek és gepszjak, szerszám, vas- és acél főraktar. Portland cement és Hydraulikus mész stb.
 Kapható **KERN TESTVÉREKNÉL** Léván.

Figyelmeztetés! A híres MAUTHNER FÉLE MAGVAK zacskóin rajt áll a MAUTHNER-NÉV. A melyen nincs rajt, az nem MAUTHNERTŐL való és ba mifolyant ajánlják, magok visszaúta sítá ni.

Jobb és megbízhatóbb gazdasági- és kerti magvak
 nem léteznek, mint a minőket 27 év óta szállít
Mauthner Ödön
 cs. és kir. udvari szállító magkereskedése **BUDAPESTEN**
 Irodák és VII. Rottenbiller-utca 33. raktárak: I (Közuti villamos megállóhelye.)
 Elárusító VI. Andrassy-ut 23. helyiségek: I (A m. kir. operával szemben.)
 226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

Partoljuk a magyar ipart!
Legjobb Csontlevelepapír
Adria
 HAZAI GYÁRTMANY!
 Versenyez a külföld elsőrendű készítményeivel
 A pártel kiállításán az „Arany érem”-mel kitüntette.
 KÉSZÍTŐI: **RIGLER JÓZSEF ÉDE** udvari szállító
 PAPIRENIGYÁR RÉSZVÉNYTÁRSÁG **BUDAPESTEN.**
 Kapható: Nyitrai és Társanál Léván valamint minden jobb papírkereskedésben.

Gabonatisztító-rosták. Darálók. Morzsoló. Tizedes mérlegek.
 Mezőgazdasági gégyárosok raktára:
Kern Testvéreknél Léván.
 Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.
Sackrendszerű egyetemes és mélyítő acél ekék.